

Ulf Kristerssons sommartal i Strängnäs

---

14 augusti 2022

Det talade ordet gäller

Tack kära vänner, och tack Sofie, Jacob och Matilda!

Kul att vara tillbaka igen - och att se så många generationer här i Ugglans park idag! Och till er som är utsocknes: välkomna till min hemstad Strängnäs. För 499 år sedan valde vi Sveriges nya kung här. Om 28 dagar ger vi Sverige en ny regering!

***

Min morfar hette Hjalmar, min farfar hette Hjalmar, och jag heter naturligtvis också Hjalmar. För några år sedan besökte jag en förskola och satte mig ner och pratade med en vetgirig femåring. Jag frågade vad han hette och han svarade – Hjalmar. Vad bra, sa jag, för vet du, det heter faktiskt jag också!

Femåringen tittade allvarligt på mig, skakade på huvudet och sa: "nej det gör du inte alls, du heter Ulf Kristersson".

***

Från min familj fick jag inte bara mina namn. Med morfar och med mamma fick jag också med mig värderingar från de stora klassresornas tid. Värderingar om gemenskap – men också strävan efter självständighet. Vikten, ja plikten, att alltid anstränga sig, att alltid göra rätt för sig. Inte ligga någon till last, som mormor sa.

Det här är också värderingar som från början präglade den svenska välfärden.

Trygghetssystemen var grundade i arbetslinjen: Du får - och du bidrar. Och vad du får ut, beror till stor del på vad du har betalat in. Blev man av med jobbet skulle stödet vara tillfälligt, för man skulle snart vara tillbaka i arbete igen. Inga

perfekta system, men begripliga och respekterade.

En bit in på 2000-talet hade något hänt. Synen på välfärden hade förändrats: Allt fler blev sjukskrivna allt längre. En halv miljon människor förtidspensionerades mitt i livet. Missriktad välvilja ledde många människor rakt in i utanförskap och bidragsberoende.

När jag satt i den borgerliga regeringen för tio år sedan så gjorde vi stora reformer för att ändra på det. Vi återupprättade arbetslinjen. Vi bröt den tidens utanförskap. Nu är det dags igen.

Moderaterna går till val på två stora frihetsreformer, och de hänger ihop:

Den första handlar om brotten. I mer än 50 år har vi moderater konsekvent slagits för mer personlig frihet. Men aldrig i modern tid har friheten i Sverige begränsats som idag, av våld och brottslighet. Trygghet har blivit vår tids stora frihetsfråga.

Den andra frihetsreformen handlar om att de som nu står utanför, och år efter år lever på bidrag, ska få byta bidragsberoende mot egen försörjning.

Idag presenterar vi därför ett helt paket med reformer, som jag vill sjösätta under de första hundra dagarna, om vi bildar regering efter valet.

Det är en sammanhållen politik för dem som jobbar, för de som har jobbat – och för alla de som ska börja jobba. Den består av tre delar.

För det första vill vi förstärka jobbskatteavdraget, med fokus på låga och medelhöga löner – så att alla som går till

Det talade ordet gäller

jobbet på dagarna får sänkt skatt i dyra tider. Det är en frihetsfråga.

För det andra så sänker vi skatten för landets pensionärer lika mycket som jobbskatteavdraget, och rättar till de rödgrönas konstiga pensionsuppgörelse. Det är en rättvisefråga.

Och för det tredje så inför vi en helt ny jobbprenie, med fokus på dem som är långtidsarbetslösa - så att det alltid lönar sig att komma tillbaka in i arbetsgemenskapen. Det är en värdighetsfråga.

För ingenting skapar välstånd i ett land, så som arbete.

Ingenting motverkar enskilda människors fattigdom, som att ha ett arbete.

Och ingenting skapar nya klassresor, som att få sitt allra första arbete.

Mitt eget första jobb var på Expert foto i Eskilstuna. Jag minns allt, fikarummet, den uppmuntrande chefen Leif, mina arbetskamrater, till och med kameramodellerna minns jag – och så minns jag den allra första lönen.

Och nu vill jag veta – hand upp – hur många här i Ugglans park minns sitt första jobb?

En stor applåd för alla i Sverige som jobbar!

***

Mina vänner,

Man kan bedöma en regerings insatser på olika vis. Ett sätt är att ställa några enkla kontrollfrågor. Så fråga er själva: är

Sverige nu starkare som land, eller är vi mer sårbara, än för åtta år sen?

Kan fler försörja sig själva, eller är fler beroende av bidrag?

Känner jag mig tryggare i min vardag – för egen del, och för min familj – än för åtta år sedan?

Frågorna är inte alls retoriska: tvärtom - de är på riktigt. Och viktiga.

Konjunkturer har betydelse, liksom krig och pandemier. Men vad de som leder landet faktiskt uträttar, har större betydelse. Just idag så njuter vi av en strålande sensommardag. Fortsätt med det! Men vi vet också att en lång och kall vinter väntar.

Inflationen drabbar alla, men hårdast drabbas de som redan har det tufft. Därför går vi nu mot ett klassiskt plånboksval.

Jag har träffat skånska pensionärer som vissa månader har fått lägga halva sin inkomst på att betala elräkningen, långt före Putins invasion. Och som nu får höra att elpriset kan fördubblas igen – om inte elen helt stängs av!

Jag har träffat högt belånade barnfamiljer i våra storstäder som inte ser ekonomin gå ihop, om räntorna fortsätter stiga, energipriserna blir ännu mer extrema - och om regeringen dessutom återinför fastighetsskatten.

Då kommer människor bokstavligen talat tvingas lämna hus och hem.

Låt oss stanna kvar en stund vid fastighetsskatten. Ni kanske hörde att Socialdemokraterna tycker att vi ägnar oss

Det talade ordet gäller

åt "desinformation", när vi varnar för risken att den återinförs?

Ordvalet är intressant: för just "desinformation" var precis vad Peter Hultqvist anklagade mig för, när jag sa att jag tror att Socialdemokraterna kommer ändra sig om Nato. Sedan ändrade de sig, om Nato.

Tunga S-distrikt som Stockholm, Skåne och Göteborg vill återinföra fastighetsskatten, liksom ungdomsförbundet SSU och storfinansiären LO. Och när ministrar desperat påpekar att kongressen efter uppslitande diskussioner sa nej i höstas, så kan det vara värt att påpeka att det sa kongressen även till Nato.

Samma kongress sa tydligt JA till värnskatten och tydligt NEJ till förändringar av arbetsrätten – vilket inte alls hindrade Socialdemokraterna från att avskaffa värnskatten och luckra upp arbetsrätten, när det behövdes för att säkra makten.

Så gissa - vad tror ni kommer hända om Socialdemokraterna efter valet blir beroende av Vänstern och Miljöpartiet, som båda kräver att fastighetsskatten återinförs? Precis. För Socialdemokraterna har bara en idé: makten till varje pris.

Vill man vara helt säker på att slippa fastighetsskatten, så ska man alltså rösta på min sida i politiken. För vår gemensamma ståndpunkt är glasklar: Det blir ingen fastighetsskatt, för Sveriges framtid ligger inte i ännu högre skatter.

Men, visst är det lite märkligt att just det här med fastighetsskatt ska vara så känsligt för sossarna. För när det gäller just höjda skatter så har de ju en oslagbar

trovärdighet. Jämför med kriminalpolitiken, där deras upp- och nervända stenar hittills bara har resulterat i nya skjutningar - och det blodigaste året i modern tid.

Ingen kan ta ifrån dem deras 46 skatthöjningar sedan 2014. Och vi vet vad de har kostat hushållen så här långt: Läger man ihop skatthöjningarna med de rödgröna prishöjningarna på bränsle och på el, så landar notan på 28 000 kronor per år, för en vanlig tvåbarnsfamilj.

Det är mycket pengar i tuffa tider - en hel månadslön för många. Och det är en summa som ska ställas mot de engångsutbetalningar som Socialdemokraterna nu lovar lagom till valet. Och därmed bevisar de själva, det vi har sagt hela tiden: I sossarnas Sverige måste staten ge bidrag så att folk har råd att betala skatten!

Jag kommer inte lova allt åt alla. Vi ska inte elda på inflationsbrasan. Det kommer bli tuffa tider. Och då krävs en ansvarsfull ekonomisk politik. Vi vet vad som krävs: Hålla i överskottsmålet. Prioritera och fokusera. Rätta till saker som har blivit allvarligt fel. Men en sak kan jag lova: vinner vi valet blir den första uppgiften att ändra kurs, och inte lägga ytterligare sten på börda. Skattepolitiken ska hjälpa, inte stjälpa.

Därför kan Sverige inte fortsätta ha de högsta dieselpriserna i Europa. Sänker vi reduktionsplikten så kan priset pressas ner med fem kronor litern.

Och när elkrisen är övertydlig, så kan man inte fortsätta lägga ner kärnkraften. Vi kommer tvärtom behålla den vi har – och dessutom börja bygga ny. En ny energipolitik behövs både för att klara

Det talade ordet gäller

klimatekonomiställningen och för att få rimligare elpriser.

Men mer måste göras här och nu. Därför lämnade vi i veckan ett viktigt besked. Inför vintern vill vi ha ett högkostnadsskydd som mildrar effekterna av de extrema elpriserna.

Så gör Norge och så kan Sverige också göra. Det är regeringens misslyckade energipolitik som ligger bakom problemen. Och nu vill de skicka hela notan till landets hushåll. Det accepterar inte vi. I första hand måste de pengar som kommer in till Vattenfall och Svenska Kraftnät gå tillbaka till hushållen. Och efter valet kan Sverige få en regering som är helt överens om energipolitiken. För första gången på över 40 år. Bara det är värt en ny regering.

Och så får inte Sverige fortsätta straffbeskatta arbete. På min sida i politiken, tycker vi att det är bättre, att fler jobbar och betalar skatt, än att de som redan jobbar betalar ännu mer i skatt.

Där den socialdemokratiska regeringen bara tar, vill vi alltså ge tillbaka. Med lägre skatt på låga inkomster och rimligare bränslepriser får hushållen tillbaka 24 000 kronor per år. Det behövs nu, för det har blivit dyrt att vara svensk. Och det är inte mer än rättvist. För det var faktiskt skattebetalarnas pengar från början.

***

”Här kommer ett desperat inlägg” började en text som fick stor spridning på Facebook under sommaren.

Det handlade om att hitta någon som ville arbeta som stängselmontör – och det visade sig väldigt svårt.

”Jag är så brutalt less på att känna att något är riktigt fel i vårt samhälle, när det är OMÖJLIGT för mig som arbetsgivare att anställa någon som vill jobba” skrev han.

Men efter flitigt annonserande kom det till slut in 20 ansökningar. Rätt OK ändå.

Fem kallades till intervju - hälften kom inte på utsatt tid. Några tyckte att lönen på 27 000 var för låg, trots att de saknade utbildning och aldrig hade jobbat förut. Och en som fick chansen att provjobba, kom inte tillbaka dagen efter. Han dök bara inte upp.

Ett av Socialdemokraternas allra viktigaste vallöften för åtta år sedan var EU:s lägsta arbetslöshet. Facit gav oss istället den fjärde HÖGSTA – men däremot EU:s lägsta tillväxt.

Vad gör då Socialdemokraterna?

Jo, de höjer skatterna och höjer a-kassan, och fortsätter rakt fram på den inslagna väg som har lett oss hit. Till den punkt, där många företagare inte hittar folk för ett jobb, trots att hundratusentals människor inte jobbar alls eller alldeles för lite.

Och i det läget har Magdalena Andersson mage att i Dagens Industri anklaga landets företagare, för att de inte bidrar till integrationen. Ärligt talat, helt sanslöst - vem tror hon egentligen skapar jobben i Sverige?

Jag blir faktiskt upprörd å alla företagares vägnar, de som alltid sliter själva och ofta skapar jobb åt andra. Vi kan inte ha en regering som ständigt skyller ifrån sig, och som aldrig tar ansvar. För vi har hört det här förut:

Det talade ordet gäller

Böndernas borde själva skydda sig bättre mot tjuvar, om bensinen blir stulen. Det är socialtjänstens fel att gången skjuter ihjäl varandra. Det är friskolornas fel att det finns dåliga kommunala skolor. Och nu är det företagarnas fel att Sverige har haft för stor invandring och för dålig integration.

Min slutsats är en helt annan: Det är skillnad mellan bidragslinjen och arbetslinjen. Kan man jobba en enda timme istället för att få bidrag, så ska man göra det. Behöver man lära sig svenska för att kunna gå på en anställningsintervju, så ska man göra det. Och måste man flytta för att kunna få ett jobb, så ska man göra det också. Jag fattar att det låter jobbigt – men att jobba ÄR ofta jobbigt.

Självförsörjning ska alltså vara grundregeln - bidrag ska vara undantaget.

Och det här är fullt möjligt. Några av de allra finaste exemplen på arbetslinjen i verkligheten, möter jag bland människor som har kommit till Sverige och nu jobbar hårt. Ni bevisar arbetslinjen varje dag. Det här handlar inte om vem man är, utan om vad man gör.

Hörde ni om den ukrainska mamman som hade flytt den ryska invasionen? Efter en vecka hade hon tröttnat på att försöka få hjälp att skriva in sig på arbetsförmedlingen, och fixade ett jobb själv. Då hade hennes barn redan fått den första kallelsen till Folktandvården.

Hon var själv helt häpen. Ingen skugga på Folktandvården, tvärtom, jag är stolt över att alla barn i Sverige kan få bra tandvård. Men fattar man inte att det är någons arbete som ligger bakom den gratis tandvården så finns det till slut inga pengar kvar. Inte ens till barnens tandvård.

Eller så hörde ni om den somaliska sexbarnsmamman, som tog jobb i skogen. Hon hade bidrag på 32.000 kronor i månaden, så hennes familj tjänande inte en enda krona på att hon började jobba. Men hon gjorde det ändå. Det gör inte alla andra.

På mina resor i Sverige har jag träffat många sådana vardagshjältar: Egenföretagare i förorter som trots rån och otrygghet håller öppet sju dagar i veckan. Sjukvårdspersonal som tar obekväma nattpass och tidiga morgontimmar. Poliser och ingenjörer och hantverkare som gör jobb som vi vet alltid måste göras. Oglamouröst, men viktigt.

Men låt oss samtidigt vara ärliga: alldeles för många jobbar inte alls, eller alldeles för lite. Nästan hälften av alla Sveriges utlandsfödda – 700 000 personer – är inte självförsörjande. Alla kan nog inte arbeta, men om de bara jobbade i samma utsträckning som infödda svenskar så skulle skattebetalarna spara 57 miljarder kronor. Per år!

Att överge arbetslinjen är alltså väldigt dyrt. Men ytterst handlar det inte alls om pengar, utan om vilket land vi vill att Sverige ska vara.

Ett land, där segregation och arbetslöshet dömer människor till hopplöshet, utanförskap och kriminalitet? Eller ett land för hoppfulla, där budskapet är kärvt men ärligt: här gäller jämlikhet och höga förväntningar. Här erbjuds många möjligheter. Men du måste själv göra jobbet.

***

Det talade ordet gäller

Mina vänner,

Alla begriper att det kommer ta tid att vända utvecklingen - även med helhjärtat politiskt ledarskap, uthållighet och kraftfulla reformer.

Och jag förstår att många nu misströstar. Låt mig därför vända mig direkt till dig som brukar rösta på något annat parti, men som börjar känna - inte fyra år till.

Jag vill be dig om en sak: Låna ut din röst till mig.

Ni är fler än du tror som längtar efter något nytt. Invandraren som jobbar men undrar varför så många andra inte gör det. Egenföretagaren som undrar om det finns någon gräns för hur många skatter som kan höjas, hur många regler som måste följas.

Pappan som undrar när hans döttrar ska kunna gå hem säkert på kvällen. Pensionären som undrar hur mycket pension som måste gå till bara elräkningen. Bonden som undrar varför Miljöpartiet motarbetar hans familjegård och hans skogsbruk. Och som faktiskt inte kunde föreställa sig att en röst på Centern kunde bli en röst på Vänstern.

Eller Sofie - som talade före mig - och till slut ställde sig frågan: när – och varför – slutade arbetarrörelsen bry sig om arbetslösheten?

Så till alla dem som nu tvekar säger jag:

Låna ut din röst till mig. Jag begär inte evig trohet. Jag begär inte att du skriver under på allt. Ingen tycker ju precis som ett parti. Det jag ber om, är att du ger mig och en ny regering en ärlig chans.

Och om du lånar mig din röst i valet, så lovar jag dig det här: Vi ska få ordning på Sverige, och steg för steg ta tillbaka kontrollen. Så att du får makten över ditt eget liv.

Och jag lovar, att jag kommer alltid stå på de hederligas sida. På de företagsammans sida. På samma sida som de som sköter sig, tar ansvar för sig själva och sina barn. De som pluggar, de som går till jobbet och som betalar skatt, så att vi kan hjälpa varandra. På den sidan står jag. Där står Moderaterna - och på den sidan vill jag att staten ska stå.

Vi har stora problem. Men det finns ingenting som är så dåligt i Sverige att det inte kan lösas med allt det som är riktigt bra.

Vårt land idag är på många sätt mycket bättre än Sverige var på min morfar Hjalmars tid. Det ska vi ta fasta på - ingen nostalgi här!

Men i varje gott samhälle måste det finnas starka gemensamma värderingar, som gör att vi trots våra olikheter håller ihop. Arbetslinjen är en sådan värdering. Så jag vill samla Sverige runt budskapet, att den som själv gör sitt allra bästa, också har rätt att förvänta sig att alla andra gör sitt bästa.

Den principen var självklar för min morfar, och den byggde Sverige rikt och jämlikt. Och det kan vi göra igen. I den andan vill jag tjäna det här landet. Inte bara som partiledare för Moderaterna, utan som statsminister i en ny borgerlig regering.

Om 28 dagar är det val. En ny start ligger i luften. Vi kan få ordning på Sverige. Så låt oss göra det här till en fantastisk resa, där valresultatet den 11 september blir en

Det talade ordet gäller

viktig bekräftelse. Inte på vad vi har gjort –
utan på allt arbete som då ligger framför
oss!

Tack.